

תת"ע 15295/08/22 - מדינת ישראל נגד ראמי שקר

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 15295-08-22 מדינת ישראל נ' שקר
תיק חיזוני: 10158051218

לפני כבוד השופט אור לרנו
מединת ישראל
נגד
נאשימים
ראמי שקר

ההחלטה

- הנאשם נשפט בהיעדרו בתאריך 22.11.2022, לאחר שלא התיציב לדין אליו הוזמן.
- הנאשם מבקש לבטל את פסק הדין שנית בהייעדרו. לטענתו כי ביקש שדבר הדואר ישלח ישירות למשרד של בא-כוcho ולא לכטובתו, מוסיף וטען כי אם היה מקבל את הזימון היה מתיציב לדין אך לא קיבלו. עוד טוען שמאחר ולא ביצע את העבירה, קיימן חשש לעיוות דין.
- המשיבה מתנגדת לבקשתו ומצינית כי ההזמנה לדין נמסרה למילפה הכוח של הנאשם ולפיכך מדובר בזימון כדין.

דין והכרעה

- דין הבקשה להידחות.
- טרם אתייחס לגופו של עניין, אזכיר כי לא מצאתי לקיים דין בבקשתו בנוכחות הצדדים. מאוחר ולא מצאתי הצדקה לכך בנסיבות הנוכחית. בرع"פ 17/8427 מ"י נ' סאלם (25.3.18), סיכם כב' הש' שהם את ההלכה הנוגגת בעניין:

"אין חובה לקיים דין במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שנית בהייעדר. קיום דין כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמין את הצדדים לדין בנسبות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שנית בהייעדר. עם זאת, על בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דין בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

הנאשם לא נמק ולא הצבע על טעמים המצדיקים קיומו של דין במעמד הצדדים ואף לא הצבע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין.

לגוף של עניין, מבלתי קבוע מסמורות באשר לחובטה של המאשימה בזמן נאשימים גם משרד בא-כוcho מקום בו הם דורשים זאת, הרי שעניין זו ועוד להסיר את החשש שהוא דבר הדואר לא הגיע למועדו. מקום בו דבר הדואר

עמוד 1

הגיע ליעדו והזמנה לדין אינה מבוססת על חזקת המסירה המתמcta בסימן נמסר למioפה הכוח. כמו כן, הטענה כי התבקשה שלicha של דבר הדואר לבא-כחו אינה מבוססת, בהיעדר ראייה או מסמך בעניין.

7. הנאשם זומן לדין הראשוני כתובתו הרשומה והזמנה נמסרה ע"י מioפה כוח עם חתימתו. לא די בטענות כלליות בדבר אי קבלת הזמנה כדי להצדיק ביטול פסק הדין.iffs לעניין דבריו של כב' הש' שוהם: "כאשר דו"ח העירה, הזמנה לדין, או כתוב האישום נשלחים לדואר רשום כתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא לעמוד לו, כלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיאצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסווג זה בעלמא ולא כל תימוכין" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018)).

8. בנוסף, כפי העולה ממערכת נת המשפט, גזר הדין נשלח לנאשם ונחשב כנמסר לו בתאריך 9.12.2022 לאחר שהוא סירב לקבלו והוא הודבק על דלת ביתו.

9. הטענה כי החתימה על האישור אינה משתיכת לנאשם ואין לדעת למי שייכת, דינה היה לעלות ולהתברר בבית משפט כאמור, ואולם לא זו בלבד שהטענה לא הועלתה במועדה, אלא גם לא הוצאה לה כל אסמכתא תומכת; משכך, לא ראייתי מקום לשעות לטענה זו, שנטענה בפניי לאחר יד, שעזה שעומדת מנגד החזקה בדבר תקינות המעשה המנהלי, ומושלא ניתן על ידי הנאשם כל הסבר מבוסס.

10. בנוסף, טענות הנאשם בדבר כשלים ברישום הדו"ח הינו טענות כלליות הנוגעות למהימנות השוטר, אשר הייתה עומדת לבדוק לו היה מתנהל הליך; אך אין בהן כדי להצדיק השבת הגלגל לאחר. הדברים נכונים במילוי שעזה שהנאשם כלל לא מצרכ לבקש את הדו"ח על מנת שניתן יהיה לבחון את הטענות.

11. אשר על כן, הבקשה נדחת ופסק הדין עומד על כנו.

12. זכות ערעור כחוק.

13. להודיע לצדים

ניתנה היום, א' כסלו תשפ"ד, 14 נובמבר 2023, בהיעדר
הצדדים.